

FORSKNING er "en forsker i aksjon"

Å forske er dermed å ha

1. en bestemt *holdning*
2. en klargjort *oppfatning*
3. en bevisst *framgangsmåte*

I forskning gjelder:

1. *Holdningen* er **undring** – θαυμάζω¹ – "det å undres over noe" → problem
2. *Oppfatningen* er **teori** – θεωρία² – "det å gjøre seg en betraktning"
3. *Framgangsmåten* er **metode** – μέθοδος³ – "det å gå etter (i sømmene)" – i praksis:
 1. **observasjon** – "det å se noe på avstand" – distansert, uten egeninteresse
 2. **analyse** – ἀνάλυσις⁴ – "det å løse opp" – deskripsjon, beskrivelse

- **Til kontrast:**

For alminnelig oppfatning (*common sense*) i norsk offentlighet – "massemedia" – gjelder:

- a. *Holdningen* er "å vite bedre" – bedreviteri og verdivurdering ("evaluering")
 - b. *Oppfatningen* den som uttaler seg har er "slik det egentlig er":
 - c. *Framgangsmåten* er "skolastikk" (turnering av begreper i en forenklet utgave av "logikk"):
 1. "å ha rett": *konstatere*, ha et standpunkt
 2. "å bekrefte det å ha rett": *argumentere, pro et/aut contra* standpunktet
 3. "å avkrefte at andre har rett": "*kritisere*" (Kants mening av *kritikk* er en helt annen)
- En "ekspert" er *i media* en som vet – "hvordan det egentlig er"; en "ekspert" *i vitenskap* – en forsker – er derimot en som vet hvor lite vi vet.

- **Viktige konsekvenser:**

1. Det er vesentlig forskjell på *forskningstekst* og *medietekst* (journalistikk).
2. Religionsforskning er ikke å være for eller mot religion.

¹thavmádso ¹teoría ¹métodos ¹análisis